

Љиљана Ћуић
ДАЛМАТИНСКЕ СТЕНЕ

Далеко сте далматинске стене,
Ја Вас жалим Ви жалите мене.

Осећање срце пара,
У срцу ми још Динара.

Не треба ми пуно пића,
Да се сетим ДРАГОВИЋА;

Манастира из давнина
А у селу Кољенимка.

На извору на Цетине,
СВЕТОГ СПАСА слави име.

Док су Срби, док су били,
На поклон су долазили.

Свети Спасе ти помози,
Да се спасе српској лози.

Туга јака још нас стеже,
За крај родни све нас веже.

Боже Свети ти помози,
Да се спасе српској лози.

Обичај је да се иде
И светиње да се виде.

А Срби се још надају,
Да се врате Родном Крају.

Свети спасе Ти чудима,
Ти помози свим Србима.

Нека твоја "сила виша",
Мене врати до Омиша.

Крај Цетине да ја прођем,
Родном Крају опет дођем.

Далеко сте далматинске стене,
Ја вас желим Ви желите мене.

Попреклом се поносимо,
И именом што носимо.

Да л ћу опет далматинске стене,
Да л ћу видет, то сад мучи мене.

У срцу ми још Котлуша,
Тамо оста моја душа.

Могућност ми жеља куша,
Да те видим о Котлуша.

Далеко сте далматинске стене,
Ја Вас жалим ви жалите мене
Ја Вас желим Ви желите мене.